

Motion till riksdagen 2021/22:3912

av **Kristina Yngwe (C)**

Djurrättsrelaterad brottslighet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att polisen bör införa och begagna sig av en särskild brottskod för brott som bedöms ha koppling till djurrättsrelaterad brottslighet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ändra lagen om hemfridsbrott så att det inte ska kunna gå att trakassera och förfölja oskyldiga näringsidkare i deras hem och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det europeiska polissamarbetet och informationsutbytet avseende djurrättsrelaterad brottslighet måste stärkas och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om statliga revisorer som kan träda in då revisorer hotas så allvarligt att de inte vågar fullfölja sina uppdrag, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka skyddet för eftersöksjägare och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverige har under flera år legat i topp i världen när det gäller allvarliga brott kopplade till djurrättsextremism. Det handlar om individer och organisationer som trakasserar, hotar och förföljer näringsidkare, deras familjer och barn – däribland grisbönder, kycklinguppfödare, minkbönder, jägare, djurförsöksforskare, fiskodlare, djurparker och många fler. Det rör sig om allvarliga mordhot, anlagda bränder, utsläppta djur och många andra former av trakasserier – nästan alltid i offrens hemmiljö. Syftet med den omfattande brottsligheten är att skrämma företagaren att upphöra med sin verksamhet, det vill alltså säga en regelrätt terrorverksamhet.

Djurrättsbrottslingar ingår inte sällan i välorganiserade rörelser med tydliga kopplingar både nationellt och internationellt. Under riksmötet 2014/15 gjorde riksdagen ett tillkännagivande där regeringen uppmanades att prioritera arbetet mot

brott som begås av djurrättsaktivister. Det är av största vikt att detta tillkännagivande följs upp och att arbetet växlas upp även i Europa. Den djurrättsrelaterade brottsligheten är tätt sammanlänkad i hela Europa, och därför måste det europeiska polisiära samarbetet och informationsutbytet stärkas. När andra europeiska länder skärper tonen flyttar allt mer av brottsligheten till länder där ingenting görs. På senare år har flera länspolismyndigheter börjat se över sina rutiner och ökat samarbetet olika länsenheter sinsemellan samt med läns- och rikskriminalen. Denna typ av samordning och samarbete bör permanentas.

Flera utsatta lantbrukare med familjer har under lång tid förföljts och trakasserats i hemmet på daglig basis, med hänvisning till demonstrationsrätten. På denna punkt bör lagen om hemfridsbrott ändras, så att det inte ska vara möjligt att under yttrandefrihetens och demonstrationsrättens flagg utöva systematisk förföljelse av enskilda. Hemfriden och rätten att demonstrera är båda viktiga och grundläggande rättigheter – de får inte hamna i konflikt med varandra.

En annan del av problemet kopplad till djurrättsrelaterad brottslighet är attacker, hot och trakasseri av tredje part, som familjemedlemmar, släktingar, kollegor eller affärsbekanta för att förmå dem att få näringsidkare att upphöra med sin verksamhet. Till exempel angriper man revisorer och andra nyckelpersoner i bolag. En lantbrukare vars revisor förra året hotades så allvarligt att han avsåg sig sitt uppdrag har ännu inte lyckats hitta någon som vågar anta uppdraget – och utan en reviderad årsredovisning riskerar lantbrukaren nu åtal för bokföringsbrott, trots en oklanderligt skött bokföring. Här bör samhället kunna erbjuda statliga revisorer som kan träda in istället, så att det inte lönar sig att trakassera en tredje part. Någon sådan funktion finns inte i dag.

Vi ser tyvärr också hur eftersöksjägare som på polisens uppdrag avlivat trafikskadat vilt utsätts för hot och trakasserier. Jakt som sker på uppdrag av staten som en del av förvaltningen av den biologiska mångfalden och för att minska viltets lidande vid trafikskada bör åtnjuta ett starkare skydd, och detta bör ses över av regeringen.

Det måste också till ett kraftfullare politiskt agerande och fördömande av den här typen av brottslighet. Detta är i första hand ett samhälls- och demokratiproblem, inte ett problem för enskilda näringar. Människor som ägnar sig åt laglig verksamhet ska aldrig behöva frukta för sitt liv och sin säkerhet!

Kristina Yngwe (C)